

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ТА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Садченко Марина Михайлівна, доцент кафедри фінансового права та фіскального адміністрування Національної академії внутрішніх справ, к.ю.н.

Жигadlo Марія Петрівна, курсант III курсу Навчально-наукового інституту № 2 Національної академії внутрішніх справ

В умовах структурної перебудови економіки України гострою проблемою є потреба у значних інвестиціях. У забезпеченні відродження та розвитку інвестиційної діяльності вирішальну роль відіграє науково обґрунтована державна інвестиційна політика.

Інвестиційна політика, що сприяє припливу капіталу в розвиток економіки, є невід'ємним компонентом стійкого зростання будь-якої цивілізовано функціонуючої економічної системи. Розгляд формування інвестиційної політики неможливий без дослідження концептуальних засад інвестиційної політики, зокрема обґрунтування форм, методів та інструментів інвестиційної політики, виявлення факторів, що впливають на неї [1]. Правове забезпечення інвестиційної діяльності, регламентація та створення сприятливого інституційно-правового механізму для суб'єктів інвестиційного процесу є одними з найдієвіших інструментів підтримки державної інвестиційної діяльності.

Інвестиційна діяльність відіграє значну роль в економічних процесах країни. Запроваджується інновації, розвивається інфраструктура загалом, з'являються нові робочі місця. Серед вітчизняних вчених, які досліджували проблему залучення інвестицій в економіку України та створення сприятливого інвестиційного клімату були: Л.І. Гладка, П.І. Зачепило, О.В. Прокопенко.

Інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (доход) та/або досягається соціальний та екологічний ефект [2].

Для іноземних інвесторів на території України встановлюється національний режим інвестиційної діяльності, тобто створено різні умови діяльності поряд з вітчизняними інвестиціями. Інноваційною діяльністю є сукупність заходів, спрямованих на створення, впровадження, поширення та реалізацію інновацій відповідно до Закону України "Про інноваційну діяльність" з метою отримання комерційного та/або соціального ефекту, які здійснюються шляхом реалізації інвестицій, вкладених в об'єкти інноваційної діяльності [2].

Стосовно факторів організаційного характеру, які стримують залучення іноземних інвестицій, слід виділити такі: обмеження в отриманні необхідної інформації, проблеми з нестандартизованим порядком реєстрації інвестицій, стан фінансово-кредитної системи, негнучка система оподаткування, численні ліцензії, квоти, мита, високий рівень корупції [3, с. 37].

Об'єктами інвестиційної діяльності є нові та модернізовані основні фонди й обігові кошти в усіх сферах і галузях народного господарства, цінні папери, цільові грошові вклади, науково-технічна продукція, інтелектуальні цінності, інші об'єкти власності, а також майнові права.

Джерела фінансування інвестиційної діяльності – власні фінансові ресурси інвесторів (прибуток, амортизаційні відрахування, грошові нагромадження, заощадження громадян, юридичних осіб та ін.), позичені кошти інвесторів (облігаційні позики, банківські та бюджетні кредити), залучені кошти інвесторів 137 (кошти від продажу акцій, пайові та інші внески громадян і юридичних осіб), бюджетні інвестиційні асигнування.

Інвестиційна діяльність є складною за своїм змістом і містить комплекс різноманітних дій, які називаються інвестиційним циклом. Під цим терміном слід розуміти комплекс заходів від моменту прийняття рішення щодо інвестування до завершальної стадії — досягнення окупності вкладень і отримання запланованого результату - прибутку або соціального ефекту.

Повернення іноземної інвестиції, а також прибутків, доходів, інших коштів, одержаних іноземним інвестором від інвестиційної діяльності в Україні, здійснюється іноземним інвестором з інвестиційного рахунку в гривнях та в

іноземній валюті за прямою або портфельною інвестицією на інвестиційний рахунок іншого іноземного інвестора [4, с. 3].

На підставі вищевикладеного варто зазначити, що питання залучення та використання іноземних інвестицій в економіку України постає дуже гостро. Україна зацікавлена у залученні і оптимальному використанні іноземних інвестицій, однак для цього необхідно створити ефективну систему державного регулювання інвестиційної діяльності.

Вітчизняна практика підтримки інвестиційної діяльності є недостатньо ефективною. Негативну роль відграє перевага, яка надається методам прямого адміністрування. Стимулом до інвестиційної діяльності має бути збільшення прибутку (доходу) інвестора, що забезпечується непрямими методами регулювання. Проте в цілому говорити про досконалість створеної законодавчої бази в Україні поки що зарано. У чинному законодавстві продовжує існувати багато суперечностей, що заважають запровадженню та нормальному функціонуванню моделі інвестиційного розвитку [5].

Вирішення даного питання повинно стати пріоритетним, адже від ефективності інвестиційної політики залежить стан виробництва, положення та рівень технічного оснащення основних фондів підприємств народного господарства, можливості структурної перебудови економіки, рішення соціальних та екологічних проблем. Інвестиції являються основою для розвитку економіки.

Список використаних джерел:

1. Яценко А.В. Формування інвестиційної політики зі стратегічних позицій розвитку України / А.В. Яценко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 8. – С. 12–17.
2. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.01.1991. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
3. Гладка Л.І., Ковальова Д.Д., Ковдря Ю.В. Особливості залучення іноземних інвестицій в економіку України. Економіка і регіон. № 2(31). 2012. С. 36-39.

4. Аналіз джерел фінансування інвестиційних проектів В Україні Трофимчук А. О., Ткаченко В. В., 2013. – С. 10.

5. Гордієнко А.В. Нормативно-правове регулювання іноземних інвестицій в Україні / А. В. Гордієнко // Митна справа. - 2015. - № 4(2). - С. 259-266.